

Gençlik yıllarımda daha doğrusu 19 yaşıma kadar Galatasaraylıydım. Ankara'daki maçlarını genellikle kaçırmazdım. Sonra futbola ilgim azaldı. Hele de büyük kulüplerin –küçüklerin bile-mafyayla içli dışlı olduklarını gördükten sonra ilgilenmemeye başladım. Futbol haberlerine şöyle bir bakarım, televizyonda yabancı ülkeler milli takımlarının maçı olursa –her zaman olmasa bile-izlerim.

Türk futbolunda şimdi tam bir komedi oynanıyor denilebilir. Galatasaray bugünkü Konyaspor maçına 11 yabancı futbolcuyla çıkıyor. Futbolda yabancı sınırlamasının kaldırılmasından sonra maçların zevkli geçtiğini şöyle bir baktığım spor sayfalarında bile izleyebiliyorum.

İnternette bazı geri zekalılar “iki takım karşılaşıyor, toplam dört kişi Türk; bu nasıl Türk futbolu” diye soruyorlar.

Sanki 22 tane TC pasaportlu oynatsalar bir şey olacak?

Yıllardır oynatıldı da ne oldu?

Türk futbolunun dünya futbolu içindeki yeri ortada...

Bu yıl beklenildiği gibi elendi ve Dünya Kupası'na gidemiyor. Gitseydi ayıp olurdu zaten!

Almanya ile Türkiye'nin nüfusları yaklaşık olarak aynı...

İki ülkede de futbola büyük ilgi var. FİFA'nın deyimiyle ikisi de “futbol ulusu”.

Buna karşılık Almanya'nın dünya futbolundaki yeri ortada, Türkiye'ninki de ortada... Ek olarak Almanya'da yetişe Türkiye kökenli futbolcuları alabilmek için takımlar birbiriyle yarış yapıyor, imkan olursa Milli Takıma çağırıyorlar.

Nerede Almanya'da çok sayıda iyi futbolcu yetişiyor da Türkiye'de yetişmiyor?

“Onlarda tesis var, bizde yok” dersiniz, bu cevabın ancak bir bölümü olur.

Almanya performans toplumdur; yapamıyorsan gidersin.

Almanya'da hiçbir kulüp ve de Federasyon Fatih Terim gibi başarısız bir karizmatiğe çuvalla para vermez. Biraz beklerler, başarısızlık sürerse gönderirler. İster Merkel ile iyi ilişkiniz olsun isterse Cumhurbaşkanı ile, fark etmez.

Türkiye'de işler böyle yürümüyor!

Reis ile ilişkiniz iyiye, başarısız bile olsanız kalırsınız ta ki başarısızlığınız rezalet durumuna gelinceye kadar...

Sıkça unutulmuş başka bir konu var: futbol toplam 90 dakikadır.

Antremanları ve kampları katsanız bile futbolcunun hayatının büyük bölümü fiili olarak futbol dışında geçer.

Ekip futbolu oynayamıyoruz; anladık ama bu toplumda nerede iyi ekip çalışması var ki futbolda olsun?

Futbolcunun hayatının büyük bölümü futbolun dışında geçiyor ve topumdaki kuralsızlıktan, işini yürütme mantığından mutlaka etkileniyor ve bu etki de bir şekilde futbol sahasına yansıyor.

Futbolcuyu ve antrenörünü eleştirmeden önce bu insanların nasıl bir toplumda yaşadıklarına bakmak gerekiyor.

Futbol toplumsal hayattan apayrı bir faaliyet değildir. Berbat bir toplumsal hayattan da iyi futbol çıkmaz.

Bu nedenle 11 yabancıyla sahaya çıkmakla iyi ediyorlar, futbol seyredilebilir oluyor hiç olmazsa...

Lig maçlarında az fırsat bulan futbolcular Milli Takım'da ne yapabilirler diye sorarsanız, eskiden fırsat buluyorlardı da bir şey mi oluyordu diye cevap vermek gerekir.

Futbol aynı zamanda bir kültür işidir.

“Organik hoşaf” yapmayı marifet sananların futbolda ne yapmasını bekliyorsunuz?